

чега нададохъ радостенъ выкъ; но като го прѣгладяхъ любопытно и безъ почитаніе, Богъ измори отъ тѣхъ едно голѣмо количество. Ковчегътъ ся прѣнесе въ еднакъ къщъ, дѣто стоя дваесетъ години; и по-диръ туй врѣме Израйльтянитѣ ся покаяхъ отъ грѣховетѣ си и изхвърлихъ вѣнъ отъ къщитѣ си идо-лытѣ, които обожавяхъ. Пророкъ Самуилъ като ся бѣше помолилъ Богу за тѣхъ, тѣ получи хъ милосѣрдіето му. Отъ тогава тѣ секога побѣждавахъ Филистимянитѣ, и Самуилъ ги сѣдеше въ Божіе име. Самуилъ като остарѣ, вмѣсто него, дѣцата му сѣ-дехъ народа; но тѣ не приличахъ никъкъ на баща си, защото бѣхъ лоши и ся подкупвахъ, та да осѣж-дать невиннитѣ, а да опрощавать кривитѣ. Израйл-тянитѣ казахъ на Самуила; „Дай ни единъ царъ, та да ны управлява както другитѣ народи.“ Туй исканіе наскѣрби Самуила; но Богъ му рече: „Не е на-родътъ, който тя отхвърли, но Азъ съмъ; докажи имъ, като искать царъ, на що ся обвързани и сетнѣ имъ дай едногo. Той ще впрѣга сыноветѣ имъ да го возжътъ на кола. Той ще задължи сыноветѣ имъ да му бѣдѣтъ робуе. Той ще зима десетѣтъ часть отъ тѣхното иманіе, отъ тѣхнитѣ нивы и лозіа, та да ги дава на служителитѣ си. Тѣ тогава ще повикать къмъ мене, който съмъ тѣхенъ Богъ, противъ царя си, когото ще избержътъ, но азъ нема да ги послу-шамъ.“ Самуилъ прѣдложи сичкитѣ тѣзи нѣща на Израйльтянитѣ; но тѣ като постоянствувахъ да искать единъ царъ, Богъ каза на Самуила за да пригото-вать еднакъ жьртвъ, а той ще имъ испроводи тогова, когото бѣше избралъ. Тамо имало единъ человекъ отъ Веніаминавото племе, на име Саулъ, който бѣше хубавецъ и по-высокъ отъ сичкитѣ момцы. Сауло-